

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

547. Quid limitationis vel extensionis adjiciatur regulæ isti tertiae, aut quid
specialiùs disponatur per regulam trigesimam, aut aliàs trigesimam
primam, quæ est de impetrante beneficia vacantia per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

ibis ipsius Cardinalis super familiaritate (& ut addit Chok. loc. cit. non proberet ea nequidem per assertionem Cardinalis) liquide quod ad hoc punctum in eo discrimen est inter literas Cardinalis & Papæ, item inter assertionem utriusque, quod Papa tanquam supremus Princeps possit fingendo, dum nimirum decernit aliquem esse suum verum, & non factum familiarem, hoc ipso statuere eum verè talem, & hic sit fictionis effectus; quod non potest Cardinalis, utpote apud quem requiritur factum, nimirum servitium & commensalitas, & verba non sufficiunt, Lott. à num. 137. Chok. loc. cit. citans Simonet, de reserv. q. 36. n. 6. qui etiam addit, ita ad probandam familiaritatem Papæ sufficere solius Papæ assertionem aut literas, ut in contrarium probatio non admittatur; citat pro hoc Caput. l. i. decis. 306. quod tamen intelligendum ait, modò talis assertio principaliter de facto ejus proprio sit probata; securi si fit enunciative & propter aliud emanata. Citat pro hoc Roman. confit. 180. n. 3. Simonet. q. 36. num. 7. qui etiam n. 16. dicit, adhuc familiaritatem probari per unum testem, & communam famam cum aliis, qui audiuerunt, Papam appellasse aliquem familiarem suum. Tertiò, productio testium deponentium & concordantium de dictis circumstantiis, ex quibus consurgit familiaritas, nimirum & præcipue de deputatione ad certum servitium, & commensalitate, seu propterea præbito alimento. Lott. à num. 140.

25. Notandum denique, quod probatam familiaritate ad tempus aliquod, ea præsumatur continua, nisi justificetur contrarium. Lott. n. 143. citans Beltram. ubi ante. n. 12. Gomes. &c. qualiter ad dissolutionem familiaritatis non concluditur per recessum à domo, vel etiam ab Urbe, cum recedere potuerit de mandato, aut licentia ipsius Cardinalis. In quo casu non minus dicatur continua Commensalis, cum verbum illud continuè accipiendo sit civiliter, ut non excludat absentiam pro negotiis propriis aut Cardinalis. Lott. n. 144. Neque etiam per renunciationem alterius, puta, vel Cardinalis vel familiaris; cum Societas, uti non contrahitur, nisi simultaneo consensu, ita etiam non dissolvitur, nisi simultaneo dissensu. Et quod dicitur §. manet in istis. de Societ. societatem alterius renunciatione disolvit, id intelligendum, eam dissolvi solum in præjudicium renunciantis, non autem, ut is etiam se eximat à vinculo societatis erga alterum: adeoque necesse est, fieri illam renunciationem præsenti seu conscio. Lott. à n. 146. Unde jam etiam, non obstante recessu absque licentiâ vel mandato Cardinalis, quantumcunque animo non redeundi, modò is Cardinali seorsim declaratus non sit, durabit effectus semel contracta familiaritatis in ordine ad reservationem. Lott. n. 150. ex Simonet. q. 35. n. 24. Quod si tamen, redeunte familiari, Cardinalis alium in ejus locum subrogavit, vel quovis alio argumento possit colligi utrumque animus non continuandi, eò quod Cardinalis v. g. cassando à sportula, seu retributio, eum habere nollet amplius profamiliari, uti & si familiaris per Cardinalem licentiatus seu dimissus fuit à familiaritate, omnino & absolute dicitur finita familiaritas. Lott. à n. 151. juxta decis. Rot. 584. p. 1. Recent, & plures, quos citat. In simili de contract, soluta, & finita curialitate; vide eundem Lott. hac eadem q. 32. ferè à n. 38.

Quæstio 547. Ad majorem elucidationem prioris regulæ, quidnam limitationis, vel extensionis ei adjiciatur, aut quid specialius disponatur per regulam 30. aut alias 31. quæ est de impetrantibus beneficia vacanta per obitum familiarium Cardinalium?

1. Respondeo primò: in ea disponi, quod impetrans tale beneficium teneatur exprimere nomen & titulum ipsius Cardinalis, de quo nihil statutum in reg. 3.

2. Secundò, quod si is Cardinalis fuerit in Curia, ejus ad id accedat consensus, alias facta super tali beneficio gratia à Papa sit nulla. De quo pariter nihil statutum in reg. 3. Quod ipsum tamen in adjecta huic regulæ limitatione per Julium III. restringitur hoc modo: nisi illud beneficium generaliter a Papæ reservatum, vel ratione officii, videlicet scriptoris, quod talis familiaris gerit; vel quia esset major dignitas; tum enim Papa conferret sine dicto requisito consensu. Chok. ad hanc reg. 30. n. 31.

3. Tertiò, quod idem servandum, si dicti familiares Cardinalium familiares esse desierint, & ad aliorum Cardinalium similem familiaritatem transferint, quod ad beneficia, quæ durante priore familiaritate obtinuerint, & in quibus jus eis competierit, ita quod ad illa Cardinales, quorum prius familiares fuerunt, suum habebunt adhibere consensum. Quod ipsum quoque Julius III. in adjecta à se huic regulæ altera limitatione ita restrinxit, ut si collatio beneficii hujus Cardinalis spectet ad alium Cardinalem, tum collatio libere fieri possit ab hoc Cardinale collatore (intellige, ut expresse dicitur in dicta limitatione, cessantibus Apostolicis reservationibus) ita ut non requiratur consensus illius Cardinalis, in cuius servitio defunctus erat familiaris; eò quod, ut addit Chok. loc. cit. privilegiatus Cardinalis non debet uti privilegio adversus alium privilegium Cardinalem.

4. Ac denique declarat idem Julius III. in prima hac limitatione, familiares Cardinalium quod ad effectum hujus regulæ censerit, qui ipsorum familiares continuè commensales ad minus per 4. menses, etiam ante Cardinalatum fuisse probarentur, de quo pariter nihil in reg. 3. cum ex vi illius, sive ut illa incret, familiaritas sic ibi non restringatur, ut dictum.

5. Ex quibus omnibus vides, regulam hanc non inducere reservationem diversam ab ea, quæ inducta per reg. 3. sed solum superinducere necessitatem exprimendi nomen Cardinalis, & requiringi dicti consensus in imperatione beneficiorum illorum reservatorum per reg. 3. non quidem omnium, sed solum illorum, quæ vacant præcisè per obitum. Unde huic regulæ 30. sicut quod ad istam necessitatem exprimendi nominis & expetendi consensus, aut etiam continuata ad 4. menses familiaritatis non subjacebunt beneficia dictorum familiarium (etsi de cætero reservata sint & manent vi reg. 3.) Primò quæ vacant per resignationem familiaris. Chok. ad hanc reg. n. 34. citans Paris. de resign. l. 7. q. 28. n. 4. & l. 4. q. 10. Rebuss. in additione ad hanc reg. & decis. Rota 16. de prob. apud Cassad. Quod procedit etiam, dum facta resignatio permutationis gratiæ. Chok. n. 33. citans Gomes. ad hanc reg. 30. q. 4. Licet aurem non subjiciantur huic regulæ beneficia resignata ab infirmo, dum hic supervivit 20. dies post resignationem, subjacent tamen ea, si intra 20. dies moriatur;

quia verè vacant per obitum. Chok. n. 35. ex Mand. hic q. 6. n. 2. & seq. & Garc. p. 5. c. 1. n. 169. contra Gomes. & Sarmens. Secundò, quæ vacant per afflictionem incompatibilis, vel professionem in religione, vel per uxorationem, cum loquatur hæc regula de morte naturali, non civili, ad quam proinde non est extendenda; cum Regulæ Cancell. sint stricti juris, strictæque interpretationis. Chok. ibid. Tertiò vacantia, lice super illis pendente; dum nimur quis cum familiari Cardinalis litigavit, petendo subrogationem, non tenetur consensum Cardinalis requirere &c. Chok. n. 34. citans Rebuff, in addit. ad hanc reg. Gomes. ad reg. de surrogandis. q. 5. Quartò, beneficia, quæ vacant ex privatione ob delictum factâ in Curia. Chok. ad hanc reg. n. 40. citans Gomes. hic q. 7. Quintò si beneficia Jurisp. sint. Chok. num. 33. ex Mand. hic q. 4. n. 5. Sexto, juxta quorundam opinionem, ut Mandos. q. 7. apud Chok. loc. cit. si sint beneficia commendata. Quid autem hoc in puncto sit circa beneficia familiaris Cardinalis electi in Episcopū, & quid in Coadjutoria cum futura successione, Chok. non resolvit, sed cit. n. 33. remittit ad Mandos. q. 15. & q. 30. & Gomes. q. 25. De cetero

6. Notandum primò circa dictam commensalitatem continuam 4. mensium in ordine ad hoc, ut quis subiiciatur dispositioni hujus regulæ, non sufficere, si dicta commensalitas durasset istis 4. mensibus, sed discontinuè, si menses hi non fuisse continui; quod enim uno contextu fieri debet, non valet divisus temporibus actum. Chok. loc. cit. n. 37. diceretur tamen adhuc continua familiaritas, etiamsi expensæ extra domum præbeantur, si tamen domui Cardinalis famuletur.

7. Notandum secundò circa nominis expressiōnem, & requisitionem consensū; quod licet absens à Curia Cardinalis consensus non requiratur in impetratiōne talis beneficii, requiri tamen adhuc nominis & rituli expressiōnem; sublato enim ex duobus, ut habet regula juris, non censetur continuo alterum removeri. Chok. loc. cit. n. 44.

8. Notandum tertio circa idem; adhuc requiri consensum absens Cardinalis, dum is habet in dultum præfentialitatis, per quod absenti conceduntur omnes prærogativa, favores & gratiæ, quibus gaudent Cardinales præsentes, & in hoc casu posset Vicarius illius consensum præstare. Chok. n. 45. citans Gomes. hic q. 22. & Mandos. q. 23. n. 5. Quin & , si modico tempore absens sit, fecis si longo, eò quod tunc reputetur talis absens pro mortuo. Chok. num. 59. ex Mandos. hic q. 22. & Gomes. q. 17.

9. Notandum quartò, etiam non obstante clausula motus proprii in impetratiōne adhuc intrare hanc regulam, & requiri dictum consensum, Chok. n. 48. ex Gomes. hic q. 1.

10. Notandum quintò, quod hic consensus debet esse expressus, idéoque per scripturam probari, ut est stylus Curia, quando litera expediuntur. Chok. n. 53. ex Paris. de resign. l. 8. q. 10.

11. Notandum sexto juxta Gomes. hic q. 28. & præcipue juxta Mand. hic q. 17. n. 5. & seq (qui etiam testantur, hanc esse recepram in Curia, & Cancell. Rom.) sufficere consensum hunc intervenire post impetratiōnem. Chok. hic n. 49.

12. Notandum septimò, quod si Cardinalis prævisioni per Papam facta consentire nolit, posset quidem cogi, ut Mand. q. ult. sed Papa huic regulæ nominatum derogare deberet, quod raro admo-

dum facere solet, ne hoc privilegium conceffum Cardinalibus inane, elusorium, & temporale vide ri posset, Chok. n. 56.

13. Notandum denique, quod si Cardinale mortuo familiaris transierit ad familiaritatem alterius, & intra vel extra hanc familiaritatem moriatur, quod ad impetratiōnem beneficiorum, quæ in habuit sub priore Cardinale, requiri adhuc consensum hujus secundi Cardinalis; citatur pro hoc Achil. de Grassis. decif. 378. super hac reg. & Alphonſus Soto à Chok. hic. n. 55. & remittitur lector ad Gomes. q. 18. & Mand. q. 29. fusè de hoc tractantes,

PARAGRAPHVS VI.

Quænam beneficia reserventur per Regulas 4. 5. 6. 7.

Questio 548. Quænam reserventur per Regulam 4.

1. R Espondeo: quorumcunque Collectorum & Subcollectorum unicornum in qualicunque civitate vel diœcesi (qui suo tempore officia exercuerint subcollectorum) fructuum ac proventuum Cameræ Apostolica debitorum beneficia Ecclesie, omnia & sola, quæ durante hoc eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Hæc verba sunt regulæ, circa qua

2. Notandum primò per hos Collectores & Subcollectores fructuum, proventuum, spoliorum alicorū jurium debitorum Cameræ Apostolica idem intelligi, quod apud nos nomine Quæstorum; & hoc officium idem esse cum quæsturâ, & esse non posse sine jurisdictione & imperio pro cogeniis debitoribus Cameræ. Lott. l. 2. q. 32. num. 156. citans Cujacum in parat. de off. Quæstor. atque ita ad effectu hujus reservationis spectat administratio quæ est cum jurisdictione, & non nudum exercitum. Lott. ibid. n. 154. & n. 155. Unde etiam, dum Clericus se compofuit cum Camerâ, & mox depatur aliquis exactor taxæ, seu compositionis solvenda, hujus exactoris beneficia non alia ratione dicantur reservata, quām quia illi concessa fit jurisdictione, ait Lott. num. 157. Venire quoque appellatione horum Collectorum proventuum Cameræ Apostolica Collectorum, & subcollectores subdiorum impositorum à Papâ contra infideles, eò quod ea imponantur super fructibus beneficiorum, fintque onera, quæ spectant ad Cameram Apostolicam, tenet Mandos. n. 6. n. 3. apud Chok. ad hanc reg. num. 17. contrarium sentiente Alphonſo Soto Glossatore apud eundem ibid. num. 2. eò quod uti fructus & proventus non sint debiti Cameræ Apostolica, sed in subdicio; verba autem regulæ debeant intelligi proprie, & non impropriæ vel fictæ; cum regula hæc exorbitet à jure, quod ipsum propterea verum putarem de collectiborū subdiorum à Papa non impositorum beneficii Ecclesiæ sed liberè etiam à Laicis collatorum.

3. Notandum secundò, non obstantibus illis verbis regulæ: qui suo tempore officia exercuerint: in tali subcollectore non requiri exercitū actu, seu illum exercere, aut exercuisse hoc officium, sed sufficere exercitū habitu, seu in potentia; ita tamen ut sit persona qualificata (hoc est Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, vel alias persona in dignitate ecclesiastica constituta tempore deputationis, eius postea